

DIDYMI HERMANNOVILLANI

DISQUISITIONES
VBIQVISTICÆ.

SIVE

DE CHRISTO

Contra VBIQVISTAS,

aliosq; PRÆDICANTES

à CHRISTI Ecclesiâ, & CHRISTO,

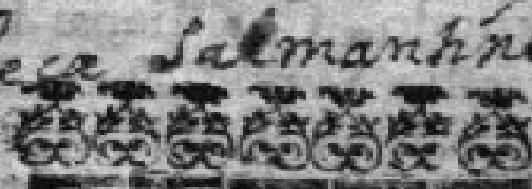
quà doctrinæ, quà vitæ studiis.

longè exerrantes.

CVM IRENICA

AD EOSDEM PRÆDICANTES

PARÆNESI.

Superiorum permisſu

AUGVSTÆ GEDIMINIAE

Typis Hetærianis Anno M DCLXIV.

DISQVISITIO.

I.

Qui sunt Vbiquistæ? quomodo cum Formulâ Concordiæ renati, & per eaudem mutuò collisi? cur hoc tempore, præ ceteris, impugnandi?

1. **N**E quid studio brevitatis, de ipso controversiæ statu omittatur. omittenda erunt, quæ in Modo, ac Methodo tractandi injicremoram aliquam possunt. Quocirca distributis per suas Disquisitiones totius causæ capitibus omnis controversia per suas Propositiones ad calcem deducenda, explicandaque est, sumpto ab ipsâ Vbiquistarum origine exordio.

PROPOSITO. I.

Vbiquistæ, quamquam monstrosus, verus tamen & germanus Lutheranismi partus sunt.

2. **M**onstri enim simile est, ad firmandum contra Zwinglij, Calvinique combennones, Lutheranismum. Vbiquistatem, quæ eundem fundat, subiungit, invenisse, inventamq; sovete. Nam cum Zwingiani, & omnjs Calvini Schola veram, & realem præsentiam Corporis Christi de Sacramento Eucharistæ sustulissent, Lutherani vero, potestate Sacerdotum novæ legis, ipsoque Ordinis Sacramento everso, proindeq; etiam Transubstantiatione negatâ, præsentiam illam adstruere aliâ viâ non possent. ad Vbiquistatem, tanquam ad Sacram anchoram, conligerunt. Ex eo quippe quod

A

Huma-